

WARSZAWSKIE DRZEWO ROKU 2025

Zarząd Zieleni
m.st. Warszawy

Lasy
Miejskie
Warszawa

OGRÓD BOTANICZNY
UNIWERSYTETU
WARSZAWSKIEGO

Polskie
Towarzystwo
Dendrologiczne

zzw.waw.pl

Bielany

LOKALIZACJA: ul. Marymoncka 34, dziedziniec Akademii Wychowania Fizycznego

GATUNEK: topola czarna (*Populus nigra* L.)

OBWÓD: 616 cm

WYSOKOŚĆ: około 32 m

„Kiedy w 1927 roku marszałek Józef Piłsudski podjął decyzję o budowie, wtedy Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego, obecnie Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie, powołany Komitet Budowy instytutu, któremu przewodniczył Minister Spraw Wewnętrznych gen. dr Felicjan Sławoj Składkowski, zaakceptował wybór terenu pod przyszłą uczelnię. Były to niezabudowane bielańskie obrzeża Warszawy, piaszczysto-leśne skarpy Wisły, miejsce dawnych letnich obozów rosyjskich. Naczelnym architektem Instytutu inż. arch. Edgar Aleksander Norwerth oraz kierownik budowy inż. Maksymilian Dudryk chcieli, by obiekt był przykładem celowego ujęcie natury, jako elementu dekoracyjnego. Rosnące na tym terenie, od blisko 30-tu lat drzewo - topola czarna, projektanci uznali za piękny element głównego dziedzica Instytutu. Tak więc, najpierw była topola czarna, później budowano wokół niej Akademię Wychowania Fizycznego. Zgłaszana do plebiscytu przez nas topola liczy blisko 130 lat. Była bezpośrednim świadkiem wielu ważnych wydarzeń w historii Polski. Niejednokrotnie jej urodę podziwiali wspaniali polscy sportowcy np. Józef Baran-Bilewski, Bronisław Czech, Leszek Lubicz-Nycz, Janusz Kusociński, Eugeniusz Lokajski - przedwojenni studenci CIF-AWF, Irena Szewińska, Jerzy Pawłowski. Miało też okazję oglądania uroczystości, w których uczestniczyli m.in. w II Rzeczypospolitej Polskiej - marszałek Józef Piłsudski, prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Ignacy Mościcki, prezes Rady Ministrów prof. Kazimierz Bartel, w III Rzeczypospolitej Polskiej - prezydent RP Aleksander Kwaśniewski oraz prezydent RP Bronisław Komorowski. W czasie II wojny światowej, w jej pobliżu stacjonowały wojska niemieckiej Luftwaffe. W czasie stanu wojennego stacjonowało tam wojsko. Teren AWF Józefa Piłsudskiego jest bardzo chętnie odwiedzany przez warszawiaków. Zgłaszana przez nas topola czarna jest symbolem uczelni, znakomitą narzędziem edukacji ekologicznej i dendrologicznej, pięknym przykładem lekcji szacunku dla przyrody. Rosnąca centralnie, w głównej osi urbanistycznej uczelni, jest rzadko spotykanym okazem topoli czarnej w mieście. Wokół drzewa wybudowano Aleję Gwiazd Sportu, symboliczne miejsce pamięci o najwybitniejszych postaciach polskiego sportu, związanych z AWF lub z polskim ruchem olimpijskim. Drzewo jest pomnikiem przyrody (Rozporządzenie Nr 24 Wojewody Mazowieckiego z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie pomników przyrody położonych na terenie powiatu warszawskiego), rośnie na terenie ogólnodostępnym, nie jest objęte wnioskiem lub decyzją o wycince.”

Topola czarna
Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego

Białołęka

LOKALIZACJA: ul. Kartograficzna 58

GATUNEK: dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.)

OBWÓD: 418 cm

WYSOKOŚĆ: około 27 m

„Na wschodniej Białołęce, przy ulicy Kartograficznej, rośnie wyjątkowy dąb szypułkowy, któremu mieszkańcy nadali imię Ludwik. To drzewo nie tylko wyróżnia się swoją imponującą sylwetką, ale również odgrywa ważną rolę w krajobrazie, przyrodzie i tożsamości lokalnej społeczności. Dąb Ludwik to jedno z najpiękniejszych i najbardziej okazałych drzew tej części Warszawy. Jego rozłożysta, harmonijna korona wręcz „okala” ulicę Kartograficzną, tworząc naturalne sklepienie nad głowami przechodniów. Wysokość, obwód drzewa predysponują je do objęcia ochroną pomnikową – wniosek w tej sprawie, przygotowany przez Fundację Park przy szkole, jest obecnie w trakcie procedowania. Drzewo od lat przyciąga uwagę Mieszkańców – zarówno tych, którzy codziennie mijają je w drodze do pracy czy szkoły, jak i spacerowiczów oraz fotografów szukających niezwykłych miejskich pejzaży. Latarnia uliczna, umiejscowiona tuż przy koronie dębu, w połączeniu z jesienną mgłą unoszącą się nad łąkami, potrafi nadać tej scenerii wręcz bajkowego klimatu. W słotne jesienne dni chodnik pod dębem zamienia się w kolorowy dywan z liści, a po deszczu, cała okolica nabiera miękkiego, malarskiego nastroju. Choć Ludwik stanowi żywy punkt odniesienia dla mieszkańców – symbol spokoju, zakorzenienia i naturalnego piękna w dynamicznie zmieniającej się okolicy. Jego obecność to nie tylko kwestia estetyki – to również schronienie dla ptaków, owadów i drobnych zwierząt oraz naturalna ochrona przed upałem. Zgłaszając Dęba Ludwika do plebiscytu „Warszawskie Drzewo Roku”, chcemy podkreślić, jak ważne są tego rodzaju, pojedyncze, wyjątkowe drzewa w przestrzeni miejskiej – nie tylko jako element zieleni, ale jako punkty tożsamości, wspomnień i wspólnoty.”

Mokotów

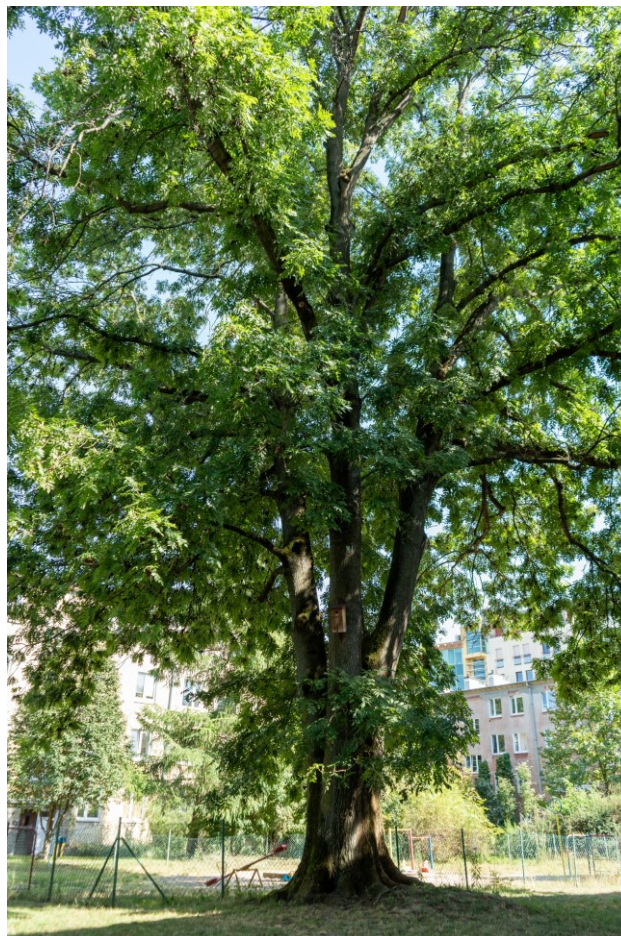
LOKALIZACJA: ul. Wiktorska 78

GATUNEK: jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.)

OBWÓD: 382 cm

WYSOKOŚĆ: około 28 m

“W sercu warszawskiego osiedla "Dąbrowskiego" rośnie niezwykle wysoki i okazały dąb - świadek historii tej części Warszawy. Drzewo rozwijało się wraz z osiedlem, którego budowę rozpoczęto w roku 1948. Jego imponująca korona daje cień w upalne dni, stanowiąc schronienie dla mieszkańców - zarówno najmłodszych, jak i starszych. W maju 2020 r. dąb został ustanowiony pomnikiem przyrody - decyzją, która podkreśliła nie tylko jego wartość przyrodniczą, ale również społeczny i kulturowy charakter. Na pniu tego drzewa znajduje się budka lęgowa, zamieszkaana przez kolejne pokolenia szpaków, których śpiew umila mieszkańcom codzienne życie. Dąb wyniosły nie jest tylko drzewem - to żywa kronika historii Warszawy, symbol odporności, nieprzerwanej obecności natury w przestrzeni miejskiej oraz harmonijnej koegzystencji człowieka z przyrodą.”

Ochota

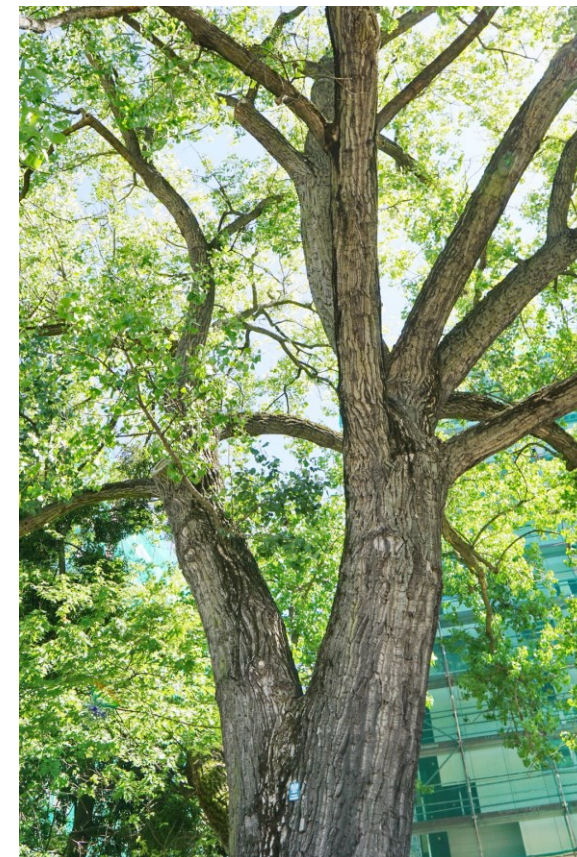
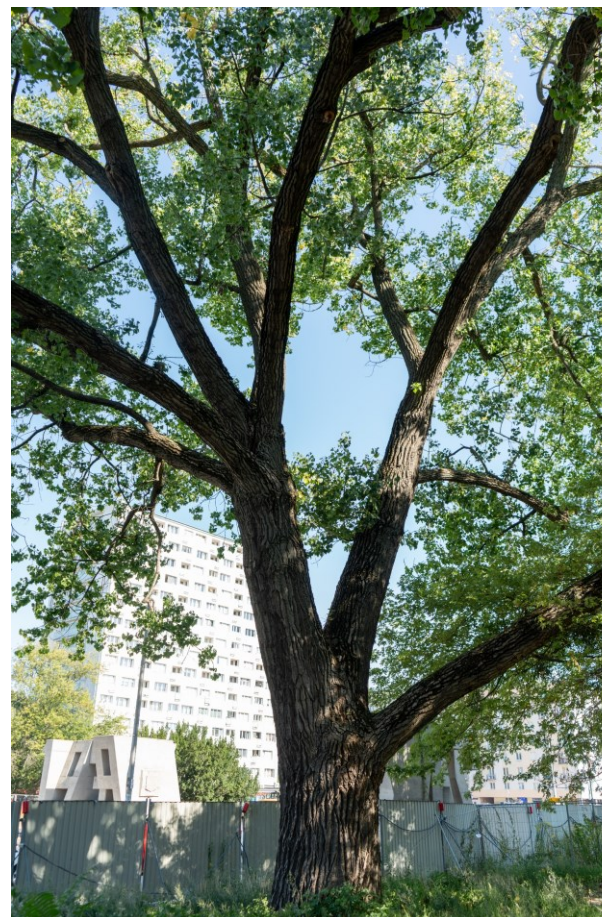
LOKALIZACJA: ul. Grójecka 95

GATUNEK: topola kanadyjska (*Populus xcanadensis* Moench 'Serotina Aurea')

OBWÓD: 453 cm

WYSOKOŚĆ: około 25 m

„Druza wojna światowa odcisnęła na obliczu Warszawy przerażające piętno. Działania okupanta doprowadziły do niemal całkowitego zniszczenia miasta. Pośród ruin szerzyły się głód, choroby i śmierć, a systematyczne wysiedlenia, egzekucje i grabieże pogłębiały dramat jego mieszkańców. Jednym z miejsc szczególnieznaczonych cierpieniem był tzw. „Zieleniak” – dawny targ warzyw na Ochocie, który w czasie Powstania Warszawskiego przekształcono w punkt przejściowy. To właśnie tam tysiące wysiedlonych osób przetrzymywano w nieludzkich warunkach. Padły one ofiarami rabunków, gwałtów i zbrodni, popełnianych przez członków kolaboracyjnej brygady SS „RONA”. Na fotografiach z 1945 roku, wykonanych przez lotnictwo sowieckie (udostępnionych przez Muzeum Powstania Warszawskiego), widać również ponury krajobraz ówczesnej Ochoty. Co ciekawe, u zbiegu ulic Grójeckiej i Opaczewskiej, na terenie po wspomnianym obozie, wśród przynębiającej szarości, wnikliwy obserwator dostrzeże jednak coś niezwykłego. To korona niedużego drzewa, które towarzyszyło przebywającym tu ludziom - kropla życia w morzu śmierci, swoisty symbol nadziei. Co szczególnie poruszające - drzewo to rośnie do teraz. Udając się w to miejsce dzisiaj, ujrzymy rozłożystą topolę kanadyjską (*Populus xcanadensis* 'Serotina Aurea'). Stoi ona nieopodal pomnika „Barykada Września”, upamiętniającego heroicznych obrońców Ochoty z września 1939 roku, niejako pełniąc przy nim wartę. Według relacji osób więzionych na „Zieleniaku”, w jej sąsiedztwie, w zbiorowej mogile, pochowano ofiary obozu - kolejny powód, by traktować to miejsce i drzewo z najwyższym szacunkiem. Jest coś znamienne w tym, że świadkiem tych dramatycznych wydarzeń była właśnie topola. Od niepamiętnych czasów drzewa z rodzaju *Populus* pojawiają się w legendach, wierzeniach i mitach, gdzie nadzwyczaj często wiąże się je z przemijaniem, śmiercią lub granicą między światami. Utało się powiedzenie, że drzewa są niemymi świadkami historii, lecz topole - dzięki specyficznej budowie swych liści - naprawdę wydają się mówić. Nic dziwnego, że w szumie ich koron doszukiwano się niegdyś przesłań z zaświatów. Gdyby rzeczywiście tak było, topola z „Zieleniaka”

Praga-Południe

LOKALIZACJA: ul. Byczyńska 10

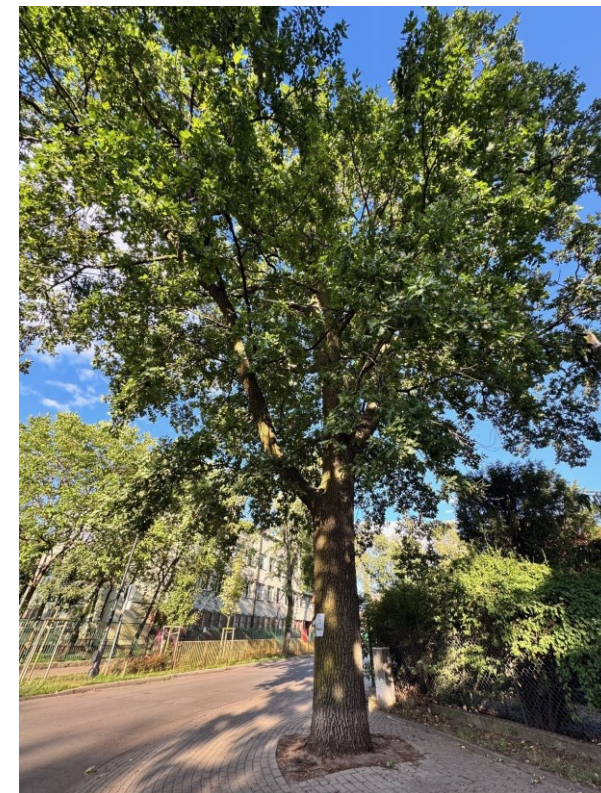
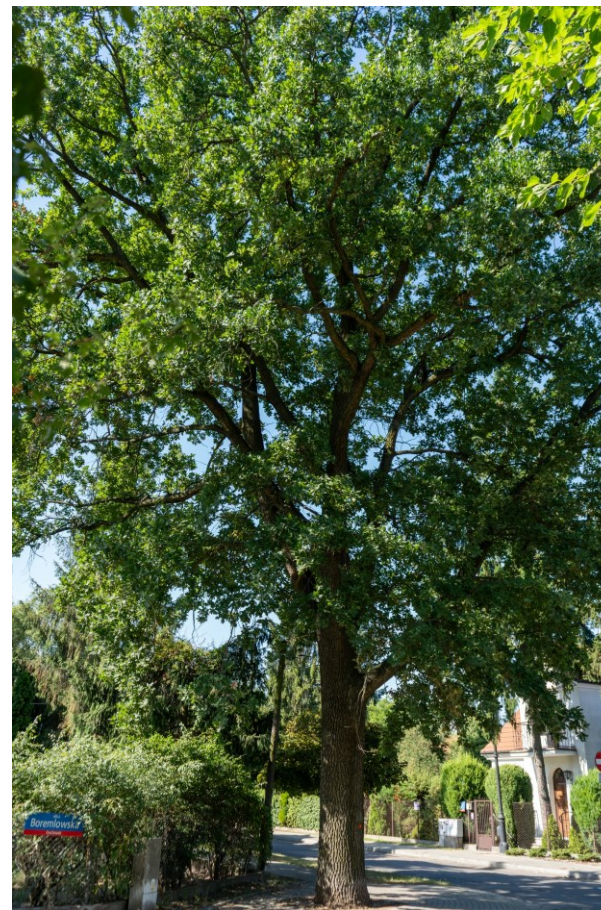
GATUNEK: dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.)

OBWÓD: 243 cm

WYSOKOŚĆ: około 19 m

„Z radością zgłaszam do uczestnictwa w konkursie Warszawskie Drzewo Roku moje ulubione drzewo, na które patrzę codziennie przez wszystkie lata mojego życia. Obserwuję je poczynawszy od małego „krzaczką”, prawie dziecka, aż po dzisiejszy przepiękny dąb w sile wieku. Mieszkam od urodzenia na Pradze Południe przy ulicy Byczyńskiej. Ponieważ mam dziś bez mała 88 lat, trochę czasu upłynęło. Przepiękne drzewo, rosnące na rogu ulicy Byczyńskiej i Boremlowskiej znajdowało się niegdyś na terenie posesji mojej rodziny.

W latach sześćdziesiątych władze Dzielnicy postanowiły poszerzyć kosztem naszych posesji ulicę Boremlowską i drzewo zostało skazane na „przymusowe uchodźstwo”. Pamiętam jego historię od zarania. Gdy zakończyła się wojna i budynek szkoły opuściło niemieckie SS, moja niezwykła babcia przyniosła ze zdewastowanych terenów Olszynki Grochowskiej niepozorny krzaczek. Posadziła go w rogu naszego ogródka. Gdy byłam w II lub III klasie, powiedziała pewnego dnia: „patrz jak to drzewko szybko rośnie jest już wyższe od Ciebie”. I... tak to leciało. Obecnie, gdy nadchodzi jesień, usuwamy rokrocznie sterty martwych liści. Często obserwujemy w jego konarach kawki, synogarlice i czmychające wiewiórki. Zmartwieni właściciele zagubionych psów i kotów przybijają do jego kory swoje poszukiwawcze ogłoszenia. Pień podparty bywa workami z zielonymi odpadami. Na urok dębu to nie wpływa, ponieważ ja powiada stare porzekadło „pięknemu we wszystkim pięknie”. Nie znam się na płci drzew więc nie wiem, czy dąb jest kobietą czy mężczyzną, Marzy mi się jednak, że gdy przyjdzie czas na tabliczkę-medal zostanie ochrzczony imieniem Maria (lub jak jej mąż Stanisław).”

Praga-Północ

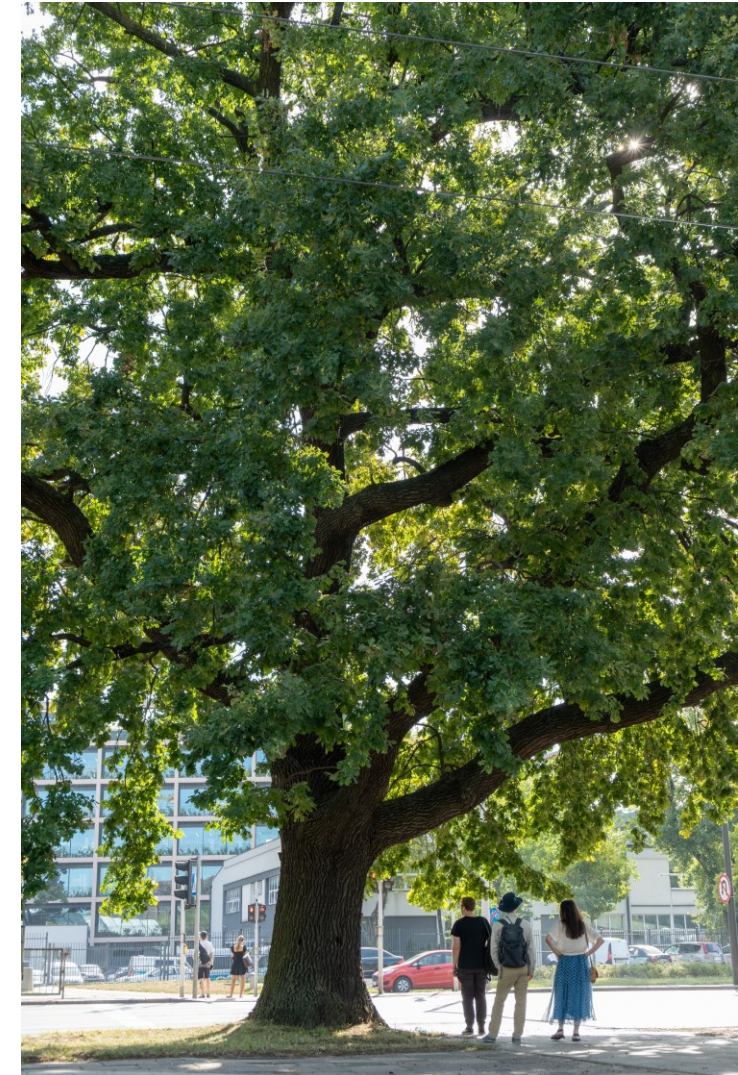
LOKALIZACJA: ul. Jagiellońska 47 (przystanek tramwajowy Golędzinów 02)

GATUNEK: dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.)

OBWÓD: 404 cm

WYSOKOŚĆ: około 22 m

"Dąb Geralt" wyróżnia się olbrzymim rozmiarem, zarówno samego pnia, jak i korony. Poza wyjątkowymi rozmiarami zwraca uwagę fakt, że drzewo jest w bardzo dobrej kondycji. Jest w pełni vitalne i bujnie ulistnione, co jest nietypowe jak na tej wielkości dąb szypułkowy, rosnący w trudnych warunkach miejskich. Przywodzi raczej na myśl dęby znane z występowania np. na rozstajach dróg na wsi niż drzewo miejskie. Wyjątkowa jest także historia drzewa, które najprawdopodobniej zasadzono w tym miejscu jeszcze w wieku XIX (dokładny wiek drzewa wymaga ustalenia). Do statusu Warszawskiego Drzewa Roku predestynuje je także nietypowa historia. Dąb ten "zagrał" bowiem rolę w kultowej grze komputerowej "Wiedźmin 3: Dziki Gon", gdzie został umieszczony jako jedna z bardzo istotnych lokacji. Jego charakterystyczny kontur kojarzą więc miliony graczy na całym świecie. To nie przypadek, bo twórca gry - firma CD Projekt - ma swoją siedzibę dokładnie po drugiej stronie ulicy Jagiellońskiej. Przedstawiciele firmy przyznają, że charakterystyczne drzewo, które widzą z okien swoich biur, zostało w niej umieszczone celowo. Stąd zwyczajowa, funkcjonująca w internecie (np. w społeczności graczy), nazwa „Dąb Geralt”.

Rembertów

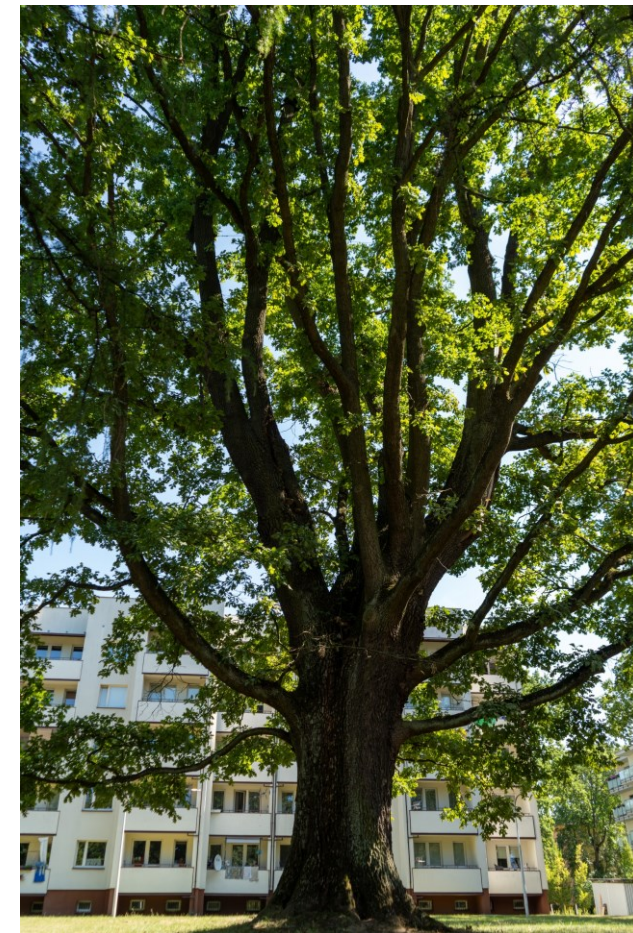
LOKALIZACJA: między ulicami Chruściela, Gierczak i Pontonierów, w Parku obok starego placu defilad wojskowych

GATUNEK: dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.)

OBWÓD: 459 cm

WYSOKOŚĆ: około 32 m

“Dąb "Ziemia" nawiązuje do 4 żywiołów. Jest potężnym drzewem z piękną historią. Dwa z 4 drzew żywiołów do złudzenia przypominają strażników dębowych u wylotu miasta Santiago de Compostela witających/żegnających pielgrzymów przybywających do Hiszpani szlakiem św. JABUKA. Dąb "Ziemia" jest znany wśród lasoterapeutów, jako drzewo przynoszące dobrostan, harmonię oraz spokój. Energia drzewa jest odczuwalna w promieniu 40 metrów od drzewa. Przy dębie lubią bawić się dzieci, ale i odpoczywać dorośli. Odbywają się tu zabawy, sesje terapeutyczne oraz spotkania przy pikniku. Drzewo stoi na straży spokoju mieszkańców i jest symbolem mocy, kreatywności i opieki dobrego ojca. Patronuje mu energia męska. Jego Obecność koi nerwy i przywraca radość życia.”

Śródmieście

LOKALIZACJA: Ogród Saski

GATUNEK: lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill)

OBWÓD: 367 cm

WYSOKOŚĆ: około 23 m

„Lipa drobnolistna rosnąca przy głównej osi Ogrodu Saskiego, to wyjątkowe drzewo o dużej wartości historycznej, krajobrazowej i przyrodniczej. Przetrwała II wojnę światową oraz powojenne przekształcenia Ogrodu. W wyniku działań wojennych i/lub utraty sąsiednich drzew doszło do złamania przewodnika. Drzewo odbudowało koronę, wypuszczając pionowe pędy z dolnych partii pnia – tworząc unikalną formę kandelabrową. Dziś zachwyca rozmiarami, nietypową budową i zdolnością regeneracji. Jest symbolem przetrwania i żywym świadectwem historii miasta.”

Ursynów

LOKALIZACJA: Park Kultury w Powsinie, blisko polany ogniskowej

GATUNEK: dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.)

OBWÓD: 588 cm

WYSOKOŚĆ: około 27 m

„Dąb Hetman to kwintesencja dębu. Ma nienaganną bryłę - mocny pień i regularny, wręcz kolisty kształt korony. Widać w nim jednocześnie młodość i dojrzałość. Radosną siłę i stuprocentową witalność. Gdyby był sportowcem startowałby w triathlonie. Jest też wspaniale wyeksponowany, góruje nad pobliskim drzewostanem, a otacza go przecież Las Kabacki, największy las Warszawy. Gdyby drzewa z Lasu Kabackiego mogły sobie wybrać króla albo prezydenta, na pewno wskazały Hetmana. Mam nadzieję, że werdykt warszawianek i warszawiaków w plebiscycie na Drzewo Roku będzie podobny.”

Włochy

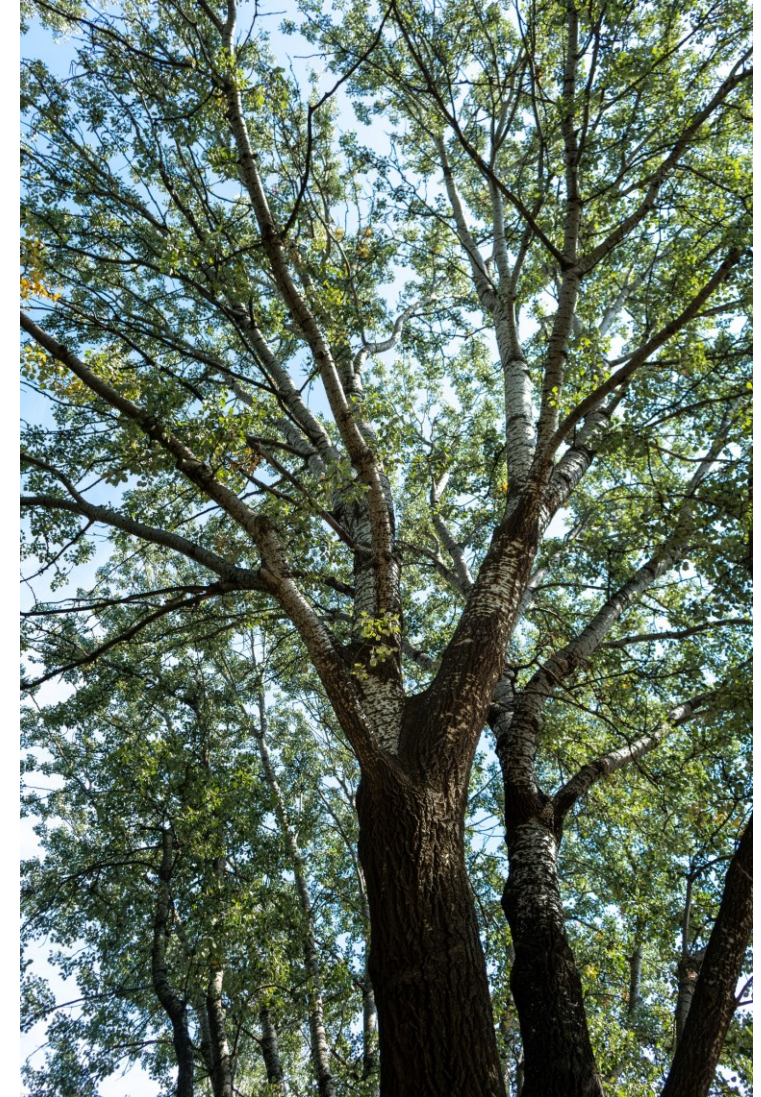
LOKALIZACJA: ul. Cegielniana 21

GATUNEK: topola szara (*Populus xcanescens* (Aiton) Sm.)

OBWÓD: 536 cm

WYSOKOŚĆ: około 30 m

“Przedstawiona topola szara jest ogromnym i robiącym niesamowite wrażenie drzewem tego gatunku, występującym w mieście. Aby zrozumieć, dlaczego to właśnie drzewo zasługuje na tytuł Warszawskiego Drzewa Roku, trzeba je zobaczyć.”

Wola

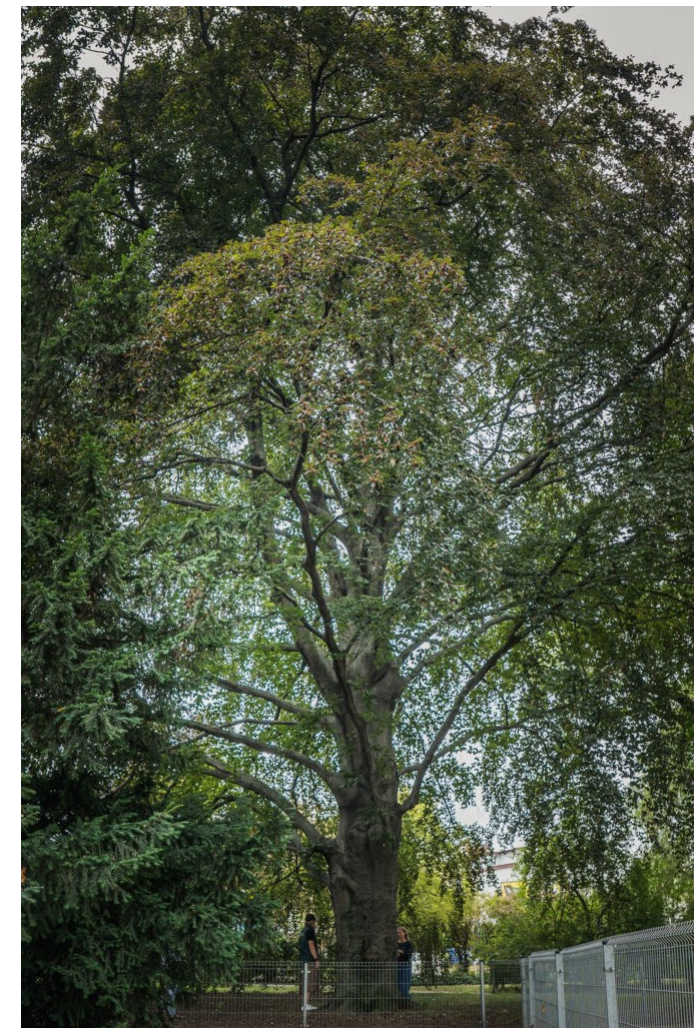
LOKALIZACJA: Park Ulricha, ul. Górczewska 124

GATUNEK: buk pospolity (*Fagus sylvatica* L. f. *purpurea*)

OBWÓD: 364 cm

WYSOKOŚĆ: około 25 m

„To właśnie w Parku Ulricha rośnie wyjątkowy buk pospolity, nasz dumny pomnik przyrody. W otoczeniu różnorodnej zieleni, stoi pewnie niczym serce parku, pod którym chłodne ukojenie i moment oddechu znajdują wszyscy jego goście. Majestatyczne drzewo, które potrafi sięgnąć niemal 30 metrów, zachwyca i jest częścią wyjątkowej historii. To właśnie tutaj na dzisiejszej Woli było gospodarstwo, gdzie od hodowli kwiatów, aż po pierwsze, żelazne szklarnie, w których hodowano egzotyczne owoce i tropikalną roślinność w tym ananasy został zasadzony nasz bohater – Buk pospolity! Park, w którym się znajduje to dawny ogród pokazowy. Skupia on wiele różnych gatunków, często z dalekich stron. Przestrzeń ta również służyła edukacji podczas licznych warsztatów ogrodniczych i odpoczynku wśród nietypowego dla Warszawy krajobrazu.”

Żoliborz

LOKALIZACJA: Osiedle WSM Zatrasię pomiędzy budynkami Krasińskiego 40 i 42

GATUNEK: wierzba płacząca (*S. xpendulina*)

OBWÓD: 234 cm

WYSOKOŚĆ: około 15 m

„SAMA” wywalczyła sobie miejsce pośród budynków i otaczającego ją asfaltu. Wierzba płacząca to eko-wojownica w przebraniu ;). Wierzby Stabilizują glebę, zapobiegają erozji i działają jak naturalne filtry wody, absorbując nadmiar składników odżywczych. Ich gęste ulistnienie sprzyja rozwojowi różnorodnej fauny, a szybki wzrost pomaga w sekwestracji dwutlenku węgla. Istnienie tej jednej z nich, to nie tylko piękno, to krok w stronę zdrowszej planety! W przesłaniach ludowych wierzby symbolizują samotność wśród ludzi. Wierzby płaczące lud nazywał płaczkami, mawiał też, że wierzby klęczą, pochylają się, tulą - szczególnie zmarłych.”

